

Sygnatura akt I C 1674/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Poznań , dnia 21 grudnia 2016 r.

Sąd Okręgowy w Poznaniu I Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący: **SSO Sławomira Hańczewska**

Protokolant: **st. sekr. sąd. Monika Szulc**

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 7 grudnia 2016r. w Poznaniu sprawy z powództwa

Bank (...) S.A. w G.

przeciwko

J. S., W. S.

o zapłatę

1. Zasądza solidarnie od pozwanych na rzecz powoda kwotę 237.758,88 CHF (dwieście trzydzieści siedem tysięcy siedemset pięćdziesiąt osiem franków szwajcarskich i 88/100) z odsetkami za opóźnienie od kwoty 230.964,83 CHF wynoszącymi 10,98% w skali roku od dnia 15 czerwca 2016r. do dnia zapłaty z zastrzeżeniem, że bank nie może domagać się odsetek za opóźnienie przekraczających wysokość odsetek maksymalnych.

2. Kosztami postępowania obciąża pozwanych i z tego tytułu zasądza od pozwanych na rzecz powoda kwotę 14.417 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego oraz kwotę 49.262 zł tytułem opłaty od pozwu.

SSO Sławomira Hańczewska

UZASADNIENIE

Powód Bank (...) S.A. z siedzibą w G. wniósł o zasądzenie od pozwanych J. S. i W. S. kwoty 137.758,88 franków szwajcarskich wraz z odsetkami liczonymi od kwoty 230.964,83 franków szwajcarskich w wysokości 10,98% w skali roku od dnia 15 czerwca 2016 r. do dnia zapłaty oraz o zasądzenie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych.

Uzasadniając swoje żądanie powód wskazał, że dnia 14 października 2008 r. udzielił pozwany kredyt w wysokości 857.254 złotych waloryzowanego kursem franka szwajcarskiego. Z uwagi na niedochowanie przez pozwanych warunków udzielonego kredytu powód pismem z dnia 20 stycznia 2016 r. wypowiedział umowę i wezwał do zapłaty należności. Powód wskazał, że należność ta na dzień 15 czerwca 2016 r. (data sporządzenia pozwu) wynosiła 237.758,88 CHF, w tym 230.964,83 CHF tytułem kapitału, 676,08 CHF tytułem odsetek umownych za okres od dnia 20 listopada 2015 r. do dnia 13 marca 2016 r., 6101,97 CHF tytułem odsetek karnych za okres od dnia 21 listopada 2015 r. do dnia 14 czerwca 2016 r. i 16 CHF z tytułu opłat i prowizji (pозew - k. 2-3).

W sprzeciwie od wydanego w sprawie w postępowaniu upominawczym nakazu zapłaty pozwani wnieśli o oddalenie powództwa. W żaden sposób nie uzasadnili swojego stanowiska i nie odnieśli się do żądania pozwu (sprzeciw - k.

55). Nie uczynili tego również w toku dalszego postępowania, w szczególności nie stawili się na termin wyznaczonej sprawie rozprawy, mimo że byli o nim prawidłowo zawiadomieni.

Sąd ustalił, co następuje.

Dnia 14 października 2008 r. powód Bank (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w G. udzielił pozwanym J. S. i W. S. kredytu wysokości 857.254 zł indeksowanego kursem franka szwajcarskiego. Dnia 24 października 2011 r. strony aneksowały powyższą umowę ustalając, że spłata kredytu może być dokonana w złotych polskich. Oprocentowanie kredytu było zmienne i na dzień sporządzenia umowy wynosiło 5,68%. W przypadku opóźnienia w płatności rat kredytobiorcy zobowiązali się do zapłaty odsetek, które na dzień sporządzenia umowy wynosiły 10,98%.

Dowód: umowa kredytu wraz z aneksami (k. 9-14, 16-20).

Z uwagi na niedochowanie przez pozwaną warunków udzielonego kredytu, w szczególności brak terminowych spłat powód pismem z dnia 20 stycznia 2016 r. wypowiedział umowę i wezwał do zapłaty całej należności w terminie 30 dni.

Dowód: wypowiedzenie (k. 21-22).

Należność wynikająca z powyższej umowy na dzień 15 czerwca 2016 r. wynosiła 237.758,88 CHF w tym:

- 230.964,83 franków szwajcarskich tytułem kapitału,
- 676,08 franków szwajcarskich tytułem odsetek umownych za okres od dnia 20 listopada 2015 r. do dnia 13 marca 2016 r.,
- 6101,97 franków szwajcarskich tytułem odsetek karnych za okres od dnia 21 listopada 2015 r. do dnia 14 czerwca 2016 r. ,
- 16 franków szwajcarskich tytułem opłat i prowizji.

Dowód: wyciąg z ksiąg banku (k. 4).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie wskazanych dowodów, które uznał za wiarygodne.

Bez znaczenia pozostawały dokumenty przedłożone przez pozwaną po zamknięciu rozprawy. Zgodnie z przepisami prawa powinni oni przedstawić wszelkie twierdzenia i dowody na ich poparcie wraz ze sprzeciwem od nakazu zapłaty, o czym zostali pouczeni. W związku z tym wszelkie dokumenty złożone później, tym bardziej po zamknięciu rozprawy, nie mogą być brane pod uwagę, jako spóźnione. Sąd zaznacza również, że na podstawie art. 316 K.p.c. wydaje swoje orzeczenie na podstawie stanu rzeczy z chwili zamknięcia rozprawy i na podstawie zaproponowanych do tego momentu dowodów.

Sąd zważył, co następuje.

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie.

W toku niniejszego postępowania powód domagał się zasądzenia od pozwaną solidarnie kwoty 137.758,88 franków szwajcarskich wraz z odsetkami umownymi za opóźnienie w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP za okres od 1 kwietnia 2014 r. do dnia zapłaty.

Podstawę prawną żądania stanowił art. 69 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Prawo bankowe (Dz U. z 2012, poz. 1376) zgodnie z którym przez umowę kredytu bank zobowiązuje się oddać do dyspozycji kredytobiorcy na czas oznaczony w umowie kwotę środków pieniężnych z przeznaczeniem na ustalony cel, a kredytobiorca zobowiązuje się do korzystania z niej na warunkach określonych w umowie, zwrotu kwoty wykorzystanego kredytu wraz z odsetkami w oznaczonych terminach spłaty oraz zapłaty prowizji od udzielonego kredytu. Zgodnie zaś z art. 75 ust. 1 ww. ustawy w

przypadku niedotrzymania przez kredytobiorcę warunków udzielenia kredytu albo w razie utraty przez kredytobiorcę zdolności kredytowej bank może obniżyć kwotę przyznanego kredytu albo wypowiedzieć umowę kredytu.

W niniejszej sprawie Sąd pierwotnie wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym uznając przedstawione przez powoda dokumenty za wiarygodne. Pozwani zakwestionowali ten nakaz wnosząc od niego sprzeciw. Skutkowało to utratą przez niego mocy i koniecznością rozpoznania sprawy w postępowaniu zwykłym. Pozwani w żaden sposób nie ustosunkowali się jednak do żądania, nie podnieśli względem niego żadnego zarzutu i nie zgłosili żadnego wniosku dowodowego. Niemniej wniesienie sprzeciwu rodziło dla powoda obowiązek udowodnienia podstawy zgłoszonego roszczenia i jego wysokości.

W ocenie Sądu powód w całości ciężarowi temu sprostał. Nie budził wątpliwości fakt zawarcia przez strony umowy kredytu na kwotę 857.254 zł indeksowanego kursem franka szwajcarskiego. Wynika to wprost z oryginału umowy, na której widnieją podpisy pozwanych. Postanowienia tej umowy stanowią również podstawę do naliczenia dochodzonych przez powoda należności z tytułu odsetek oraz opłat i prowizji.

W tej sytuacji na pozwanych, skoro kwestionowali dochodzoną kwotę, przerzucony został ciężar wykazania, że kwota ta nie jest powodowi należna, na przykład na skutek jej spłacenia. Pozwani nie przedstawili jednak żadnego takiego twierdzenia ani tym bardziej nie udowodnili go. Sąd raz jeszcze podkreśla, że nie mogły być wzięte pod uwagę dokumenty przedstawione po zamknięciu rozprawy, gdyż wszelkie zawarte w nich twierdzenia i wnioski były spóźnione.

Wobec powyższego należało uznać, że powód udowodnił dochodzone roszczenie tak co do zasady jak i wysokości, zaś pozwani na poparcie swojego stanowiska nie przedstawili żadnego dowodu, co musiało prowadzić do uwzględnienia powództwa.

O odsetkach orzeczono zgodnie z art. 481 K.c. Jak wynika z powyższych ustaleń Sądu cała kwota kredytu stała się wymagalna na skutek wypowiedzenia dokonanego pismem z dnia 20 stycznia 2016 r. Od jego doręczenia pozwany biegł 30-dniowy termin, którego upływ skutkowało rozwiązaniem umowy. Co prawda powód nie przedstawił dowodu doręczenia tego pisma, ale pozwani faktu tego nie kwestionowali, wobec czego należało przyjąć, że zostało ono doręczone w ciągu kilku dni od sporządzenia. Określenie konkretnej daty doręczenia, a przez to i upływu wskazanego terminu i wymagalności kredytu nie było jednak konieczne, bowiem powód domagał się odsetek dopiero od dnia sporządzenia pozwu, tj. 15 czerwca 2016 r. i żądaniem w takim kształcie Sąd był związany. Wysokość odsetek wprost wynika natomiast z zawartej umowy.

O kosztach orzeczono zgodnie z art. 98 § 1 i 3 K.p.c. obciążając nimi w całości pozwanych, jako przegrywających. W konsekwencji zasądzono od nich na rzecz powoda kwotę 14.417 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego i kwotę 49.262 zł tytułem zwrotu opłaty od pozwu.

SSO Sławomira Hańczewska